

onverses

BUTLLETÍ - REVISTA INFORMATIU DE L'ASSOCIACIÓ PRODIS

PRODIS

REVISTA N° 20

MARÇ 2010

PRODIS - Associació Pro - Ajuda a
persones discapacitades de Pollença
POLLENÇA

Sumari

Editorial	pag 5
Notícies breus	pag 6
Estam informats	pag 7
Atenció Socio-Familiar	pag 7
La veu del carrer	pag 10
Servei d'Oci Auborada - "Compartint el temps lliure"	pag 12
Vivenda Tutelada "Can Carotti"	pag 13
Taller Ocupacional Alzinar - Experiències	pag 14
Servei d'Integració Laboral	pag 15
A prop	pag 16
L'entrevista	pag 17
Agenda d'activitats	pag 18
Vós recordam	pag 18
Glosari	pag 18

Redactada per l'equip de professionals de l'entitat:

Pepa Jaume - Magdalena Cànaves - Neus Forteza - Maria Antònia Bennassar - Francisca Villalonga - Francisca Cifre - Miquel Amengual - Joan Rafel Covas - Joan Llorenç Bota.

Han col·laborat:

Isabel Martínez López i els usuaris del servei d'Oci Auborada del Taller Ocupacional l'Alzinar

Maquetada per **PRODIS**

Editada a Pollença per **PRODIS**

El nostre Petit Príncep

Aleshores va ser quan va aparèixer la guineu.

-Bon dia -va dir la guineu.

-Bon dia -va respondre educadament el petit príncep, que es va girar, però no va veure res.

-Sóc aquí -va dir la veu -, sota la pomera...

-¿Qui ets? -va dir el petit príncep -. Ets molt bonica...

-Sóc una guineu -va dir la guineu.

-Vine a jugar amb mi -li va proposar el petit príncep -Estic tan trist...

-No puc jugar amb tu -va dir la guineu. -No estic domesticada.

-Ah! perdona -va fer el petit príncep.

Però, després de reflexionar, va afegir:

-¿Què vol dir "domesticar"?

-Tu no est d'aquí -va dir la guineu -¿què busques?

-Busco els homes -va dir el petit príncep -. ¿Què vol dir "domesticar"?

-Els homes -va dir la guineu- tenen escopetes i cacen. És molt empipador. També crien gallines. És l'única cosa interessant que fan. ¿Busques gallines?

-No -va dir el petit príncep. -Busco amics. ¿Què vol dir "domesticar"?

-És un cosa massa oblidada -va dir la guineu -.Vol dir "crear lligams..."

-¿Crear lligams?

-Es clar -va dir la guineu. -Per mi, de moment només ets un nen igual que cent mil altres nens. I no et necessito. I tu tampoc no em necessites. Per tu només sóc una guineu igual que cent mil altres guineus. Però, si em domesticques, ens necessitarem l'un a l'altre. Per mi seràs únic al món. Per tu, jo seré única al món...

-Ja ho començo a entendre -va dir el petit príncep. -Hi ha una flor... em penso que m'ha domesticat...

-Pot ser -va dir la guineu -.A la terra s'hi veuen tota mena de coses...

-Oh!, no és pas a la Terra -va dir el petit príncep.

La guineu va semblar molt intrigada:

-¿En un altre planeta?

-Sí.

-¿Hi ha caçadors, en aquest planeta?

-No.

-És interessant això! ¿I gallines?

-No.

-No hi ha res perfecte. -Va sospirar la guineu.

Però la guineu va tornar a la seva idea:

-Duc una vida monòtona. Caço gallines, els homes em cacen. Totes les gallines s'assemblen, i tots els homes s'assemblen. Per això m'avorreixo una mica. Però, si em domesticques, la meua vida serà com si li toques el sol. Coneixeré un soroll de passos que serà diferent de tots els altres. Els altres passos em fan amagar sota terra. El teu em cridarà fora del cau, com una música. I a més, mira! ¿Veus, allà abaix, els camps de blat? Jo no menjo pa. Per mi el blat és inútil. Els camps de blat no em recorden res. I això és ben trist! Però tu tens els cabells de color d'or. Aleshores serà meravellós quan m'hauràs domesticat! El blat, que és daurat, em farà pensar en tu. I m'agradarà el soroll del vent entre el blat...

La guineu va callar i va mirar una bona estona el petit príncep:

-Si us plau... domesticam! -va dir.

-D'acord -va respondre el petit príncep. -Però no tinc gaire temps. Tinc amics per descobrir i moltes coses per conèixer.

-Només es coneixen les coses que es domesticuen -va dir la guineu. -Els homes ja no tenen temps de conèixer res. Compren coses fetes als comerciants. Però com que no hi ha comerciants d'amics, els homes ja no tenen amics. Si vols un amic, domesticam!

-¿Què s'ha de fer? -va dir el petit príncep.

-S'ha de ser molt pacient -va respondre la guineu -. Per començar t'asseuràs una mica lluny de mi, així, a l'herba. Jo et miraré de reüll i tu no diràs res. El llenguatge és una font de malentesos. Però cada dia et podràs asseure una mica més a prop...

(...)

Així doncs, el petit príncep va domesticar la guineu. I quan es va acostar l'hora d'anar-se'n:

-Ail- va dir la guineu- ...Ara ploraré.

-És culpa teua -va dir el petit príncep. -jo no et volia cap mal, però tu

has demanat que et domesticqués...

-És clar que sí -va dir la guineu.

- Però ara ploraràs! -va dir el petit príncep.

-És clar que sí -va dir la guineu.

- Així no hi surts guanyant res!

- Hi surto guanyant -va dir la guineu. -pel color del blat. Després va afegir:

- Torna a veure les roses. Entendràs que la teua és única al món. Després vine a dir-me adéu i et regalaré un secret.

El petit príncep va anar a veure les roses. (...)

- Sou boniques, però esteu buides -va continuar dient- No es pot morir per vosaltres. És clar, un vianant qualsevol es pensaria que la meua rosa és com vosaltres. Però ella és més important que totes vosaltres juntes, perquè és la que he regat. Perquè és la que he posat sota la campana. Perquè és la que he protegit amb el paravent. Perquè li he matat les erugues (menys dues o tres per les papallones). Perquè és la que he escoltat queixar-se, o presumir, o fins i tot de vegades callar. Perquè és la meua rosa.

I va tornar amb la guineu:

- Adéu -li va dir...

- Adéu -va dir la guineu -. Aquí tens el meu secret. És molt senzill: només s'hi veu bé amb el cor. L'essencial és invisible als ulls.

- L'essencial és invisible als ulls -va repetir el petit príncep, per recordar-se'n.

- És el temps que ha perdut amb la rosa, que la fa tan important.

- És el temps que perdut amb la rosa... -va fer el petit príncep, per recordar-se'n.

- Els homes han oblidat aquesta veritat -va dir la guineu. -tu no l'has d'oblidar. Et fas responsable per sempre d'allò que has domesticat. Ets responsable de la teua rosa...

- Sóc responsable de la meua rosa... -va repetir el petit príncep, per recordar-se'n

Aquest és un fragment del llibre "El petit príncep" de Antoine de Saint-Exupéry, un llibre que tot i que a vegades sembli que és un llibre infantil, recomenam es llegeixi a diferents etapes de la vida. Si bé és cert que quan som més nins quedarem fascinats amb els anècdotes dels Baobabs o d'aquell nin que vivia sol al seu propi planeta amb la companyia de la seva rosa, així com l'anem rellegint d'una manera més madura, veurem la crítica que fa cap a la nostra societat, obsessionada amb les coses més banals i superficials deixant de banda les coses senzilles i que donen vertader sentit i plaer a la vida.

"El petit príncep" com hem dit és un llibre que et pot fer companyia tota la vida i al que pots fer referència a cada moment de la teua vida. Per exemple veure que els nostres usuaris tenen un visió del Món molt similar a la del "Petit príncep". No entenen les coses com nosaltres les entenem, veuen les coses amb una realitat diferent i crida l'atenció la força i senzillesa amb la que ens desarmen amb els seus arguments.

El Petit Príncep, ens fa reflexionar sobre el que realment val la pena i és important. Al igual que ells.

L'anterior fragment, és el capítol XXI del llibre, i ens fa inevitable recordar els nostres inicis a PRODIS, on tant els usuaris com tots nosaltres ens varem haver d'anar adaptant i coneixent... "domesticant". D e tal manera que varem passar a formar part important mútuament dels nostres mons.

I és que com bé acaba el fragment. Som responsables dels que hem "domesticat" i dels que ens han "domesticat", i això és invisible als ulls, només visible per el cor!

Notícies Breus

El 15 de Febrer es donarà quasi per finalitzades les obres, que s'han dut a l'entitat des de 15 setembre 2009. Aquestes han suposat: instal·lació ascensor, reparació de la coberta de l'edifici, adequament de 2 sales pel servei d'oci, reparació trespol oficina 1er pis, instal·lació dutxa bany usuaris planta baixa, instal·lació rampa d'accés entrada a menjador...

Durant els mesos de gener i febrer l'entitat ha rebut les següents donacions:

- Lot material de papereria i oficina de la antiga Papereria Plec.

- Prèstec equip de música per part de Nàufraga a la festa de Carnaval de l'entitat.

A partir del mes de març un grup de pares de l'entitat duran a terme un espai a la ràdio local; en el qual es parlarà d'aspectes de la discapacitat, de difusió de la seva tasca, entre d'altres.

El 12 de febrer l'entitat celebrà el tradicional Ball de disfresses a la seu de l'entitat. A partir de les 20:30, ballàrem, sopàrem i ens divertirem tots plegats

(Pares, familiars, veïns, voluntaris, professionals, usuaris i convidats).

El dia següent 13 de Febrer una comparsa de membres de l'entitat participà a la Rua de Pollença.

El 21 de febrer es dugué a terme el 1r acte benèfic de l'any per part de l'entitat, que consistí en una xocolatada benèfica a partir de les 17:00 h, a la seu de l'entitat.

Des del dia 11 de gener el Servei de Menjador de l'entitat, es realitza al Bar Can Moreno.

Els usuaris del Taller Ocupacional Alzinar han realitzat gràcies al transport de l'entitat, visites als municipis del voltant. Una a l'envasadora de patates de Sa Pobla, visita a les Fonts Ufanes, Marató Riella de la Sonrisa Mèdica i Campeonat Mallorca de natació a les Piscines de la Salle.

El diumenge 7 de febrer el Taller Ocupacional sortí al carrer al mercadet dominical per commemorar el dia de St. Valentí, venent objectes elaborats al Taller.

L'entitat engega aquest mes com cada any, el programa de formació contínua per a professionals. Els cursos dels quals podrem gaudir són: planificació estratègica i gestió per objectius, sexualitat i discapacitat, cures paliatives i primers auxilis, comunicació interna en entorns de feina, tècniques de psicoeducació per a famílies amb persones amb patologia dual, abordatge integral de la malaltia mental crònica, Tècniques pel treball en equip i recursos per la cura del personal d'atenció a persones amb discapacitat: gestió de l'implicació emocional.

En Biel i en Tomas esperant a taula el seu dinar a Can Moreno

NOTÍCIES BREUS
ESTAM INFORMATS

Les darreres iniciatives de millora en discapacitat i altres curiositats

- Del 3 a 5 de Febrer es celebrà es realitza a Toledo el Congrés Internacional d'autisme.

- El CERMI (Comitè Espanyol de representants de persones amb discapacitat) va presentar l'11 de gener un document de propostes per millorar la Llei de Promoció de l'autonomia personal i atenció a persones en situació de dependència.

- Al 2010 comença l'any europeu de lluita contra la pobresa i exclusió social; per tal d'aconseguir: reconeixement de drets, compartir responsabilitats, cohesió social, compromís i acció.

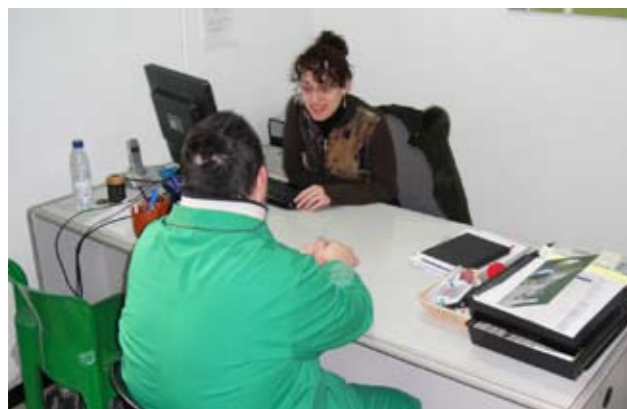
- Feaps Balears protesta pel tractament informatiu del cas de violència de gènere a Palma (article publicat al Diari de Mallorca al 22 de gener).

- Segons dades de l'associació FEAPS per a la feina (AFEM) el paro es tres vegades superior entre les persones amb discapacitat. En aquests moments més de la meitat de les persones amb discapacitat intel·lectual (60%) no té feina.

- S'obre un grup a Facebook baix el nom de: "Per una Pollença sense barreres."

Sexualitat i discapacitat en una mateixa frase

Si fem un poc de memòria històrica, o si miram un poc enrere, ens adonarem dels grans canvis que ha sofert la societat els darrers anys, en molts aspectes, com ara l'econòmic, l'educatiu, el social, el familiar, etc. Dins aquests canvis, hem d'incloure el que s'ha produït dins el món de la discapacitat. Hem de ser conscients que la discapacitat, especialment la intel·lectual, ha estat amagada durant molts anys. Les persones amb discapacitat eren amagades, no sortien de casa seva, i fins i tot algunes rebien un tracte infrahumà.

Un usuari atès per la psicòloga de l'entitat

Afortunadament, des de fa un anys, gràcies a la reforma de la llei educativa i a la voluntat de normalització, les persones amb discapacitat s'han incorporat a centres educatius ordinaris o especials, així com a llocs de feina en tallers ocupacionals, centres especials de feina o a feines amb o sense suport a empreses ordinàries.

Malgrat això, a pesar de tots els avanços en matèria social pel que fa a les persones amb discapacitat, encara hi ha un gran tabú al voltant l'afectivitat i la sexualitat.

Hem d'admetre que la sexualitat en general encara és un tema altament polèmic en la societat actual, a pesar de els canvis que també s'han donat en aquest camp. No podem oblidar que hem viscut durant segles baix una tradició judeo-cristiana que ha estat sempre repressora en temàtica sexual, de la qual no és fàcil desfer-se'n en pocs anys. D'aquí que ens trobem amb una de les grans contradiccions de la societat actual; per una banda, està altament sexualitzada, com es pot veure als anuncis, al cinema, a la roba que portem, etc. Però per l'altra banda, el tema encara fa una certa olor a tabú.

Un d'aquests tabús es el lligat a la sexualitat de les persones amb discapacitat, a qui es considera infantils i, per tant, desproveïdes de sexualitat. A la vegada, pareix que el sexe està reservat als cossos joves i perfectes que veiem als mitjans de comunicació, i que els altres que no som tan perfectes, la majoria, no tenim dret a gaudir-ne.

Alguns usuaris, famílies i gent vinculada a PRODIS

Però no tenim en compte la natura; els humans ens creiem invencibles, gràcies a la ciència i la tecnologia, com els creadors del "Titanic", que es pensaven que el vaixell

ATENCIÓ SOCIOFAMILIAR

era insubmergible. I ens equivocam, com els creadors del "Titanic". La natura és molt forta i sempre troba el seu camí. Un dels fins primers de qualsevol espècie és la supervivència de l'individu i la reproducció de l'espècie, fortament impresos al nostre codi genètic. Fins i tot en casos de discapacitats molt severes, on es presenten moltes limitacions, és possible la reproducció, com demostra la menstruació de les dones i les ereccions dels homes. Per tant, els impulsos sexuals estan presents, i no es poden ignorar.

Usuaris i familiars de PRODIS a unes xerrades

Per a no escandalitzar-nos pensant que les persones amb discapacitat tenen sexualitat, hem de tenir en compte que aquesta no només consisteix en el coït. Es tracta d'un espectre molt més ample que inclou un nombre variat de sensacions físiques, com demostren els nadons que es toquen els genitals quan se'ls canvia el bolquer.

Què poden fer uns pares preocupats i enfeïnats davant la sexualitat dels seus fills amb discapacitat? Podem pretendre que no en tenen i no donar-los cap tipus d'informació, però al carrer en trobaran, i pot ser no serà del tot fiable. En lloc de obtenir informació

dolenta extreta de qualsevol lloc, resulta més pràctic donar la informació correcta nosaltres mateixos, a pesar de les dificultats que això implica. Un altre punt important a tenir en compte és que la falta de informació pot conduir a ser víctimes d'abusos.

Com s'ha dit, tenen uns impulsos sexuals, com tots els éssers humans, que no comprenen si nos els hi explicam. Saben que els agraden els petons i les carícies, com es natural, i és massa fàcil que algú es pugui aprofitar de la seva innocència i falta de informació. Aquest és el motiu principal pel qual una educació sexual es fa tan necessària. No es tracta d'estimular la sexualitat de ningú, sinó de ensenyar-los que el seu cos és seu i que ells són els que han de decidir qui els pot tocar i qui no i quines precaucions s'han de prendre, com una manera més de potenciar aquesta autonomia seva de la que tant parlem i que tant treballam. Part d'aquesta autonomia consisteix en donar-los la possibilitat de decidir sobre les possibilitats que tenen, si volen explorar-les o no i amb qui, ja que s'ha de recordar que la sexualitat està molt lligada a l'afectivitat, un pilar bàsic en la vida de tota persona.

Alguns usuaris de PRODIS

Hem demanat... Com veus la discapacitat en el món actual?

"Ha avançat molt des de uns anys enrera, ara bé queda molt camí per fer"

"Que estan molt ben atesos gràcies a la iniciativa de varies organitzacions i que poc a poc es van integrant amb més normalitat"

"com a persones normals i corrents tot i les seves particularitats"

LA VEU DEL CARRER

LA VEU DEL CARRER

Quins serveis més hauria d'ofedir PRODIS?

"Tot allò que faciliti la seva vida"

"S'hauria d'incidir més en el que fa al tema laboral, sobre tot en la restauració i que el benefici fos per els mateixos usuaris que hi fessin feina i per sostenir"

"Haurien de lluitar més a nivell institucional per fer veure les necessitats d'aquets colectius davant els qui governen"

Escala de colors

Després d'un temps desapareguts del panorama esportiu des de fa uns mesos el Club Esportiu Prodis Pollença es va tornar a posar en marxa de cara a la vigent temporada esportiva, en la que es combinen esports tan diversos com natació, petanca o atletisme. Per això torbarem necessària una preparació tant física com tècnica dins aquets esports.

Així doncs els nostres esportistes juntament amb l'ajuda d'un tècnic físic i esportiu es posaren per feina fent preparació esportiva dissabte a dissabte combinant la practica dels esports de terra, fent multi esport aprofitant les possibilitats que ens dona Pollença, i fent tècnica de natació, a la piscina del Moll. Tot això baix una programació i unes sessions estructurades per nivells d'habilitats i capacitats dels diferents esportistes que componen el nostre equip, que a més compta amb un equip tècnic format pel tècnic i tres delegats.

Dia 30 de gener però, començarem la nostra temporada esportiva amb el nostre primer compromís oficial, el Campionat de Mallorca de Natació, que es va dur a terme a les Piscines de La Salle. encetarem l'horabaixa amb un dolç gust de boca, ja que en la serie que donava el tret de sortida al campionat ja aconseguirem el nostre primer metall. I és que el nostre nedador en la modalitat de 100m lliures en la categoria Masculí Absolut, Joan Vilanova, és va fer amb la medalla d'or.

Aquest resultat va fer que en la pròxima sèrie estiguéssim aspectants al paper de la nostre nedadora Cati Cerdà, que s'estrenava en els 50m lliures en la categoria Femení. On va demostrar estar a l'altura tot i quedar en cinquena posició. En la mateixa distància tot i que en diferents series i en la categoria Masculí Absolut també tenguérem la representació de dos nedadors, en Blai Cifre i en Biel Torrens que feren diploma en sisena posició.

Després va ser el torn de la modelitat 25m lliures. En la categoria femenina ens tornava a representar na Cati que va tornar a quedar en quarta posició però en la qual ens va deixar un molt bon gust de boca ja que va estar freg a freg amb la tercera posició i ens va donar grans expectatives per a poder augmentar el nostra medaller en pròxims campionats. Pel que fa als nostres representants masculins En Blai va tornar a quedar en sisena posició i en Biel va pujar una posició quedant en cinquè lloc.

Ens havien baixat una miqueta els ànims quan tornava a ser el moment en que en Joan es disposava a nedar els 50m esquena en la categoria Masculí Absolut. Tot i fer una mala sortida va demostrar la

seva valia remontant posició a posició fins col·locar-se al cap davant i acabar en primer lloc molt aventejat sobre el segon. En Joan ens tornava a donar una altra or al medaller de Prodis.

I possiblement fou aquesta la motivació necessària perquè les nostres nedadores femenines domina-se'n la prova de 25m assistits. I és que el paper de les nostres nedadores, Carme Vives, Mª Angeles Martinez i Neus Vilanova varen deixar els assistents al campionat ben boca badats al quedar en segona, tercera i quarta posició respectivament. Sumant un Argent i un Bronze al nostre casiller.

I la veritat és que el paper de Prodis en aquest campionat va demostrar que els nostres esportistes han tornat tropitjant fort i a amb fam de trionfs. I és que 4 metalls en la nostre reaparició no deixaren indiferent a ningú i molt menys a nosaltres que enfrontarem els proxims campionats amb ganes i motivació supremes.

Els nostres proxims compromisos previstos seran, el Campionat de Balears de Natació aquest proxím mes de març i ja en abril el Campionat Balear de Petanca.

Els usuaris que participaren a l'esdeveniment.

SERVEI D'OCCI AUBORADA - COMPARTINT EL TEMPS LLIURE

VIVENDA TUTELADA CAN CAROTTI

Un dia a ca'n Carotti

En aquesta ocasió volem que conegueu de mes a prop el nostre dia a dia a la vivenda tutelada de ca'n Caroti del Port de Pollença. Volem fer-vos partícips de la nostra experiència, per això volem contar-vos el que fem un dia a la nostra llar.

(dimecres 17 de febrer de 2010)

7:00h. Ring!! Ring!! Es hora d'aixecar-nos.

Ens hem d'aixecar, per davant ens espera una jornada, hem de berenar, arreglar-nos, arreglar l'habitació i com no, preparar el berenar per endur-nos.

8:00h. Anam cap a la parada de bus.

Tots ja estam llets per sortir de casa i anar a agafar el correu que ens durà a Pollença. Anem!!

Damunt les 8.30h arribam a Prodis, allà passam la nostra jornada treballant al centre.

19:00h. Anam cap a la parada del bus.

A les 19.15h agafam el correu de Pollença cap al Moll i ens anam cap a casa.

19.30h. Arribam a casa.

La veritat es que hi ha dies que arribam un poc cansats, normal no?, però no hem acabat el dia, encara hem de fer moltes coses i sobretot sentir-nos a gust a la que es la nostra casa i passar una estona agradable tots plegats (usuaris i monitors).

El primer que fem es decidir de que hem de sopar. Seguidament, un darrera l'altre, ens anam duxant. Mentrestant uns preparam el sopar, els altres posam taula, posam la rentadora si cal, ... Totes les tasques les fem seguint un calendari setmanal, així tots fem de tot.

Avui, hem decidit canviar el menú, ens tocava peix, però tenim pebres torrats així que farem una coca.

Els dimecres es el dia que canviem els llençols, així que el matí ja hem desfet el llits i ara ens toca posar roba neta.

Són les 21.30h, tots ja estem duxats, amb el pijama posat i amb una bona gana, la coca ja es cuita, la taula ja està preparada, només ens falta començar a sopar, anem!!!

Aquest es un moment en el que podem comentar tot allò que hem fet durant el dia, xerrar uns amb els

altres, comunicar-nos, en definitiva un bon moment per conversar.

En acabar, no ens oblidam de prendre la nostra medicació i preparar la del dia següent.

Ara ve el pitjor, estam amb la panxa plena i els plats i la cuina bruta. Es hora de la neteja de la cuina i el menjador, cada un ja sabem el que ens toca fer. Netejam, estenem també la roba, tiram els fems, ... tot queda ben arreglat.

Ja ha arribat l'hora de fer una estona de vetllada, de seure al sofà, descansar, mirar la televisió, ... i també de conversa.

Quan ens pega la son ens anam a dormir, uns més prest i altres un poc més tard, però sempre pensam que hem de tenir hores de descans per que demà ens espera una altre jornada.

BONA NIT!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Qui no fa això més o manco a ca seva? En definitiva, un dia com tots, treball a fora i treball a casa, moments de relax, de descans, ...

Ah!, no tots els dies són iguals, els caps de setmana tenim més temps per fer més coses i fer coses més diferents, ja que no anam a treballar al centre a Prodis, també anam a casa de les nostres famílies a passar temps amb ells, sortim a fer un cafetó, qualche dia a sopar, ... sempre i quan el pressupost ens ho permet.

Els usuaris del pis tutelat compartint el sopar.

L'objectiu d'aquest dia a dia a la vivenda tutelada es millorar la qualitat de vida de les persones amb discapacitat i aconseguir el màxim d'autonomia possible, sempre amb la supervisió i ajuda dels monitors que formam part d'aquest servei.

Un monitor molt familiar

Des de l'associació PRODIS, hem posat en marxa una nova iniciativa per a apropar a les famílies i a les persones del nostre municipi al taller, les quals poden impartir als usuaris Tallers diversos que sorgeixin de la seva experiència personal i vital.

Pretenem que sigui un espai de trobada i de relació entre les famílies, usuaris i monitors, propiciant un ambient lúdic, càlid i afectuós, oferint un context de desenvolupament i d'aprenentatge mutu.

Els usuaris cantant una nadala amb n'Isabel després del taller

És una oportunitat d'apropar-se al centre de forma activa i que permet observar directament les conductes i les formes de relacionar-se dels usuaris fora del context familiar i social.

A més, ajuda als familiars a reforçar la seva autoestima i confiança com a persones i educadores, ja que tots podem ensenyar i aportar coneixements valuosos i també aprendre dels altres, fomentant un entorn d'enriquiment mutu.

La participació d'un familiar esdevé un aconseguit molt important pels usuaris, sobretot per aquell que es vincula directament amb el familiar, sentint-se orgullosos i il·lusionats.

El paper de les monitores és de suport, donant confiança i seguretat als familiars, sempre otorgant-li el protagonisme durant el desenvolupament del taller.

El 16 de Desembre es va dur a terme el primer taller, impartit per Isabel Martínez, germana d'Angeles usuària del centre, la qual ens va ensenyar a fer ros-

cos d'anís típics del seu poble.

El menjar sempre és motiu de festa i els usuaris participaven activament i esperant l'hora de tastar-los amb una bona tassa de xocolata calenta.

Varen sortir tan bons que decidí vendre la resta dels roscos al mercadet de Nadal on tingueren gran èxit.

El següent Taller va ser dia 17 de Desembre, on la mare de Biel (Aina Bernal) realitzà una sessió de perruqueria i maquillatge on tots els usuaris escoltaren i participaven activament de l'activitat. Va ser molt divertit i tots es volien posar ben guapos! Tots els homes es depilaren les celles i les dones, que eren més presumides es varen maquillar.

Tant N'Aina com els usuaris i les monitores gaudírem de l'activitat.

El proper taller està previst per l'11 de març, que serà duït a terme per a Joana Oliver, germana d'en Tomás, la qual realitzarà un taller d'elaboració de crespells i robols.

Esperam amb aquesta iniciativa, que les famílies i persones del nostre entorn descobreixin el gust per ser una part activa del nostre centre i ens puguem enriquir mútuament, mitjançant les diferents activitats, sentint-nos part d'un mateix mateix projecte: el desenvolupament personal, social i laboral dels nostres usuaris dins un marc d'afecte i col·laboració.

Vós animam a tots a participar, tots tenim coses a aportar!

N'Aina impartint el taller de maquillatge; l'usuari es en Biel, el seu fill.

TALLER OCUPACIONAL ALZINAR - EXPERIÈNCIES

SERVEI D'INSERCIÓ LABORAL

Un pas endavant...

Es una realitat que el servei de jardineria del taller ocupacional Alzinar de PRODIS s'ha convertit amb el referent dins l'àmbit d'inserció laboral que juntament amb la cessió del Local de la plaça Joan Cerdà han constituït un pilar fonamental alhora de la creació d'un centre especial d'ocupació (CEO). Mentrestant s'acaben de concretar les darreres passes del projecte volem donar una passa més amb la nostra tasca diària, i per què no dir-ho, també mirar de millorar la qualitat del servei i d'augmentar el nombre d'usuaris que hi treballen.

Volem crear alternatives a les ofertes actuals de que disposa el nostre municipi, oferint nous serveis i més acords amb les realitats de molts particulars i empreses del municipi.

El nostre projecte o camp d'actuació passa pel manteniment de petites zones enjardinades tant de particulars com d'aquelles empreses que ho puguin menester. Donar solució a propietaris de petits corrals de casa, dels quals no en poden tenir cura, tant per l'edat com pel que sigui.

El servei vol créixer i creiem que aquest és un bon començament.

Els treballadors del servei tenen una trajectòria notable, gran capacitat de feina i sobretot moltes ganes i il·lusió per dur endavant la seva tasca, fent una feina, cuidada i curiosa.

Les tasques principals a les donam sortida són les de:

- Neteja de zones enjardinades (llevar fulles, cavar ...).
- Manteniment de la gespa.
- Manteniment i poda decorativa de "setos" i arbusts.
- Manteniment de les zones contigües a l'enjardinament.
- ...

Creiem que hi pot haver molta gent dins el municipi de Pollença que pot beneficiar-se d'aquests serveis per mantenir nets i arreglats els seus

patis i jardins al mateix temps que ens ofereixen oportunitats de feina i contribueixen a la inserció d'un col·lectiu vulnerable.

Alguns dels usuaris del taller de jardineria

Els costos seran acords amb les tasques que anem a realitzar, tal volta per això ens podem beneficiar mútuament tant nosaltres com aquelles persones que no podien costejar una empresa de jardineria ordinària però si que volen tenir els seus jardins cuidats i nets.

Des de l'entitat, s'estan fent esforços perquè tot això es pugui dur endavant, posant medis i personal al projecte. S'han solucionat els problemes de desplaçament amb la incorporació d'una furgoneta de, s'han renovat les eines a fi de disposar de tot el necessari per dur endavant tota la tasca...

Però no s'ha de perdre de vista que el gran potencial del servei són els seus treballadors, que tot i la seva discapacitat, no han pal·liat esforços per aprendre la tasca i fer la feina ben feta durant els seus anys de formació al taller. El nostre millor aval, és la feina feta durant tots aquets anys als diferents jardins del municipi dels quals ens encarregam a diari (Roser vell, Jardins de Joan March, Can Llobera, ...)

Aquest nou projecte que volem posar en marxa, sols requereix de la implicació d'una darrera persona...

TU!

Mañana cuando yo no esté

A la pregunta ¿alguna vez has pensado? "ojala mi hijo/a se muera antes que yo"

La respuesta ha sido unánime "SI"

Y esta respuesta que a oídos de alguien ajeno a este problema puede resultar cruel y anti natural es para mí una respuesta llena de amor, del amor que solo una madre puede sentir por un hijo. Y esto no significa que deseemos que nuestro hijo muera, queremos que viva, que sea feliz, y se desarrolle como cualquier otro hijo nuestro. Esta respuesta es solo el reflejo del desespero, de la preocupación y la inseguridad que sienten los padres sobre un futuro tan incierto como es el de una persona con discapacidad que en mayor o menor grado depende de otra para su supervivencia. Que será de ellos cuando nosotros no estemos, se convierte casi en una obsesión para los padres desde el momento de su nacimiento.

Ahora quiero hacer una reflexión sobre las distintas opciones que se dan en el entorno familiar y social sobre el futuro de estas personas y así poder comprender la angustia que sienten las madres.

Hay dos tipos de familias, las hay en las que la persona discapacitada no tiene hermanos, y entonces los padres dedican su vida a "garantizarle" un futuro más o menos cómodo en alguna institución, porque si bien esta persona tiene tíos y primos y mas familiares la realidad es que mientras son niños todo el mundo los quiere pero cuando son adultos, mayores y dependientes se convierten en una carga y muy pocos familiares de segundo grado se hacen cargo de estas personas. Desde otro punto de vista y siendo realista es totalmente comprensible y legítimo, todos tienen derecho a formar sus propias familias y vivir sus vidas como ellos eligen y una persona dependiente hipoteca la vida de cualquiera y ese es un sacrificio que siendo justos, no podemos pedir a nadie, eso lo hacen los padres porque es su propia sangre y además no representa ningún sacrificio solo es amor. Y quizás estas familias sin más hijos son las que mejor asumen esta circunstancia porque saben que no tiene a nadie en quien apoyarse y el día de mañana ellos mismos tendrán que ir a alguna residencia y por lo tanto tienen asumido que su hijo/a ira a una institución donde tendrá cubierta todas sus necesidades básicas, solo le faltara el amor de los suyos pero seguro que seguirán siendo felices, ellos son felices por naturaleza y además piden tan poco.

La otra familia es la que tiene varios hijos, y la esperanza de los padres es que alguno de ellos cuidara de su hermano. Y aquí los padres se vuelven egoístas porque además si hay hermanos y hermanas los padres piensan que la persona adecuada para cuidar a su hermano/a es la hija. Hay hermanos que ni se plantean si cuidaran o no a su hermano discapacitado, simplemente lo hacen cuando llega el momento de una forma totalmente natural y no representa

ningún problema para ellos. ¿Pero qué pasa si la pareja del hijo/a no acepta a esa persona? ¿Tienen los padres derecho a pedir a otro hijo que se sacrifique por su hermano? ¿No es muy egoísta por parte de los padres ,que quieren a todos sus hijos por igual pedir que alguno de sus hijos pase su vida con las mismas preocupaciones y los mismos sin sabores que ellos han vivido? ¿No tienen derecho de formar su propia familia ,ha elegir su forma de vida ,a querer vivir sin la preocupación de que alguien depende de ti para todo? ¿Y los hijos con que fuerza moral le pueden imponer a su pareja que es ajena a este problema que se hagan cargo de por vida de un desconocido?

Todo esto es muy duro y muy difícil de aceptar y de asimilar por los padres .El egoísmo que los mueve a pensar así solo está motivado por el inmenso amor y afán de protección que sienten hacia sus hijos más desprotegidos. Cuando hay varios hijos pensamos que alguno cuidara de nosotros cuando seamos mayores, es una esperanza natural, pero este pensamiento también está cambiando, y cada vez más a menudo pensamos que cuando nosotros seamos mayores iremos a una residencia porque no queremos ser una carga para nuestros hijos o simplemente porque no tenemos hijos, y de la misma manera, poco a poco también vamos aceptando la idea que nuestro hijo pueda ir a una residencia o bien a un piso tutelado. Ellos tienen mayor poder de adaptación de lo que nosotros pensamos, y convivir con personas igual que ellos es toda una aventura que además los hace felices, que en definitiva es lo que todos deseamos. Que sean felices con nosotros o sin nosotros, lo demás poco importa.

Por último una reflexión "AUTONOMIA" para mí la asignatura pendiente de la mayoría de los padres. Es más cómodo hacerle la cama que enseñarle a hacer su cama, es más cómodo prepararle el desayuno y el almuerzo que enseñarle a hacérselo, es más cómodo ducharlo que enseñarle a ducharse, es más cómodo recoger su ropa que enseñarle a doblarla y guardarla. Estos son solo unos pocos ejemplos de las muchas cosas que se le pueden enseñar y con ello el mayor error que cometen los padres. Con esta actitud los padres le están negando a su hijo el derecho a desarrollarse como persona y están fomentando que su hijo sea más dependiente de lo que en realidad tendría que ser y le están haciendo un flaco favor a él y a las personas que tomen el relevo de los padres. Cuanta más autonomía tenga nuestro hijo menos dependerá de alguien y por supuesto la carga será más liviana para el que venga después de nosotros. Cuesta pero vale la pena.

Isabel Martínez López
(Germana d'una usuari)

A PROP L'ENTREVISTA

PERE NADAL Vicepresident de PRODIS

1. Quants d'anys fa que entreres PRODIS?

Prop de 18 anys, des de la seva fundació

2. Com te decidires?

L'àrea del Serveis Socials de l'ajuntament de Pollença volia promoure qualche tipus d'associació en pro dels discapacitats. Llavors varen convidar a les famílies en que hi havia algun membre amb discapacitat, hi vaig prendre part, després de molts de debats es redactaren uns estatuts i ja vaig ser membre de la junta gestora i fins ara.

3. Com foren aquells primers anys?

Bastants durs. No teníem local i ens reuníem a una sala de l'ajuntament, el que obligava a estar constantment pendent de les claus. Tampoc teníem una línia clara del que volíem, si bé hi havia ganes de fer feina.

4. En que consisteix el teu càrrec?

Soc el vicepresident i en teoria he de suplir al president quan aquest no hi és, si bé en la pràctica tots fèiem de tot. Me'n encarrego un poc del les tasques del manteniment de l'edifici.

5. Que és el que destacaries més dels anys que fa que ets a la nostra associació?

El començar el ser reconeguda dins Pollença i fora d'ella la tasca de PRODIS; el formar una gran família amb tots els usuaris de l'associació i l'adquisició de l'actual seu de PRODIS, el casal de Can Franc.

TEST:

Un llibre: De tu tierra, de Cesare Pavese

Un grup musical: Els Beatles

Una pel·lícula: Mamma mia

Un actor/a de cinema: Meryl Streep

Un plat: les llegums

Una beguda: el vi

Una afició: el futbol

Un color: el taronja

Un número: 21

AGENDA D'ACTIVITATS FILMOGRAFIA

19 març - Exposició i venda d'obres d'art de Jimena Puente a la seu de la entitat.

20 març - Jornada famílies amb el títol de: "Tots junts cap endavant" de les 10:00 a les 16:00 h al Club Pollença

28 març - Mercadet del taller Ocupacional

A partir d'abril - Tallers lúdics per a pares i públic en general

17 i 18 d'abril - Obertura i explotació de la taberna a la fira del vi

23 d'abril - Participació a la Fira del llibre

Maig - Degustació culinària.

BIBLIOGRAFIA

ESTEBAL CRISTÓBAL, Elena, IZQUIERDO ORTIZ, Susana, "Actividades de autonomía personal en la vida diaria para personas con discapacidad", Ed. Cepe, 2008

VEGLIA, Fabio, PELLEGRINI, Rosella, "Érase una vez la primera vez. Cómo hablar de amor y sexo en la familia y en la escuela", Ed. Graó, 2007

FERLAND. Francine, "Guía para padres desbordados y con falta de energía", Ed. Graó, 2008

"SARA, SARA!"

Títol original: Sarahsarà

Direcció: Renzo Martinelli

Guió: Maurizio d'Adda, Renzo Martinelli, Giulio Paradisi, basat en la història real de Sarah Gadalla Gubara i supervisat per l'escriptora guanyadora del premi Nobel Nadine Gordimer.

Producció: Raiuno, Instituto Luce, Martinelli Film Company International, Itàlia, 1993 Música: Mauro Pagani Fotografia: Fabio Cianchetti i Giuliano Giustini

Interpretació: Giulio Brogi, Kim Engelbrecht, Ciro Esposito, Denise Newman

Versió: doblada al català

Durada: 106 minuts

GLOSARI

Sexualitat: és el conjunt de condicions anatòmiques, fisiològiques i psicològic-afectives que caracteritzen cada sexe. També és el conjunt de fenòmens emocionals de conducta relacionats amb el sexe, que marquen de manera decisiva al ser humà en totes les fases del seu desenvolupament.

Oci: temps lliure que es dedica a activitats que no són ni treball, ni tasques domèstiques. És un temps recreatiu que és diferent al temps dedicat a activitats obligatòries com són menjar, dormir, etc.

Lectura: conjunt d'activitats oculomotrius (successió de desplaçaments ràpids) i cognitives que, a partir de l'extracció d'informacions gràfiques, condueixen a l'extracció d'un enunciat.

Esriptura: La escriptura és un sistema de representació gràfica d'una llengua, per medi de signes gravats o dibuixats sobre un suport pla.

AGENDA - VÓS RECOMANAM - GLOSARI

IMATGES

PRODIS

Associació Pro-Ajuda a persones discapacitades
c.\ Sant Josep, 4
07460 Pollença (Illes Balears)

www.prodispollensa.com
gerenciaprodis@telefonica.net

onverses